

- Strona główna
- Ostatnie zmiany
- Losuj stronę
- Pomoc

 Szukaj

Glogopedia - Internetowa Encyklopedia Ziemi Głogowskiej

Park Paulinów

Z Glogopedia - Internetowa Encyklopedia Ziemi Głogowskiej

Park Paulinów

Park znajduje się w południowej części Głogowa, w sąsiedztwie Osiedla Paulinów oraz ogródków działkowych. Zajmuje powierzchnię 2 ha. Zaczątkiem parku był dawny sad zakonu klarysek (Baumgarten), Teren nadany został klaryskom przez księcia Henryka III głogowskiego w akcie fundacji klasztoru z 8 II 1307. Pozostawał we władaniu klarysek do sekularyzacji w 1810 r. Następnie stał się własnością rodziny kupieckiej Strahl. Posiadłość, nosząca odąd nazwę Paulinenhof, składała się z dworku i dobrze utrzymanego parku, z drzewami pochodzenia rodzimego i aklimatyzowanymi. Rozwojowi roślinności sprzyjały źródła wody. Ze studni wybudowanych w Baumgarten dostarczano od 1510 r. rurami wodę do Głogowa. Ujęcie wody zostało zmodernizowane pod koniec XIX w., a jego teren, przylegający do Paulinenhof, zakupiło na początku XX w. miasto. Obecnie główna część dawnej posiadłości Paulinenhof, wraz z dawnym ujęciem wody, stanowi własność miasta (pozostała – prywatną). Teren parkowy przyporządkowany został do drugiej klasy waloryzacyjnej głogowskich terenów zielonych (w trzystopniowej skali). Jego głównym atutem jest atrakcyjność przyrodnicza przejawiająca się różnorodnością występujących gatunków drzew i krzewów (ok. 30 gatunków). Park porasta prawie wyłącznie stary drzewostan, z niewielkimi wyjątkami późniejszych nasadzeń. Walorem przyrodniczym jest także to, że gnieździ się w nim około 35 gatunków ptaków. Przyrodnicza wartość Parku Paulinów została zauważona i doceniona przez władze Głogowa. Najcenniejsze okazy drzew: magnolia drzewiasta (*Magnolia acuminata* L.), miłorząb dwuklapowy (*Ginkgo biloba* L.), dąb szypułkowy (*Quercus robur* L.), platan klonolistny (*Platanus x acerifolia* Willd.), uchwałą Nr XLIV/380/2006 Rady Miejskiej w Głogowie z dnia 21 X 2006 ustanowiono pomnikami przyrody. Spośród drzew - pomników przyrody - najcenniejszym do niedawna była magnolia drzewiasta (*Magnolia acuminata* L.) o nazwie „Izolda”. Drzewo zostało powalone podczas wiosennej burzy 15 V 2007. Jest to ogromna strata dla dendrologii, ponieważ tutejsza magnolia drzewiasta była jedyną tak okazałą (pierśnica: 513 cm, wysokość: ok. 28 m, średnica korony: ok. 20 m) i prawdopodobnie najstarszą przedstawicielką swojego gatunku w Polsce. Po stracie magnolii drzewiastej najcenniejszym okazem w drzewostanie parku jest miłorząb dwuklapowy o nazwie „Tristan”. Ze względu na wymiary (pierśnica: 380 cm, wysokość: około 25 m, średnica korony: 17 m), zalicza się do najstarszych i najokazalszych miłorzębów w Polsce. Jest to okaz żeński, rzadko występujący w parkach (co jest związane z nieprzyjemnym zapachem wydzielanym przez owoce). Na uwagę zasługują trzy platany klonolistne. Dwa z nich, o nazwach: „Filemon” i „Baucis”, rosną bardzo blisko siebie. Najokazalszy (pierśnica: 490 cm, wysokość: ok. 30 m i średnica korony: ok. 20 m), o nazwie „Leopold”, znajduje się po przeciwnej stronie parku. Wszystkie trzy platany, zważywszy na pierśnice (490 cm, 450 cm, 430 cm), można zaliczyć do okazalszych w skali kraju. W parku występują także inne drzewa charakteryzujące się sędziwym wiekiem i spełniające wymogi niezbędne, aby uznać je za pomniki przyrody. Są to: sosna czarna (*Pinus nigra* Arn.), ze względu na piękny pokrój i wartość pierśnicy: 275 cm; grupa dwóch grabów pospolitych (*Carpinus betulus* L.) o pierśnicach: 200 i 205 cm; brzoza brodawkowata (*Betula pendula* Roth) o znacznej, jak na ten gatunek, pierśnicy - 230 cm; klon zwyczajny (*Acer platanoides* L.) o wyjątkowo okazałej pierśnicy: 435 cm; jesion wyniosły (*Fraxinus excelsior* L.) o pierśnicy: 295 cm; jedyna w tym parku lipa drobnolistna (*Tilia cordata*

Mill.), mierząca na wysokości pierśnicy 320 cm; lipa szerokolistna (*Tilia platyphyllos* Scop.), „olbrzym” o pierśnicy 480 cm; cyprysik nutkajski (*Chamaecyparis nootkatensis* Spach), jedyny tu przedstawiciel tego ciekawego i rzadkiego gatunku, o pierśnicy 137 cm; kasztanowiec zwyczajny (*Aesculus hippocastanum* L.) z pięcioma pniami rozwidlającymi się na wysokości 50 cm. Park Paulinów nie przypomina typowych parków miejskich. Posiada swoisty urok i charakter. Swoją odmienność i wyjątkowość zawdzięcza starym, wysokim drzewom o masywnych, grubych pniach i ogromnych, rozłożystych koronach. Znajdujący się na peryferiach miasta park wymaga wszakże rewaloryzacji i zagospodarowania.

Źródła i literatura:

Informacje Urzędu Miejskiego w Głogowie, Wydział Ochrony Środowiska;
J. Blaschke, *Geschichte der Stadt Glogau und des Glogauer Landes*, Glogau 1913;
P. Łachowski, *Wodne osiedle (Paulinów)*, Gazeta Lubuska nr 168 z 20 VII 2000.

Joanna Sarbinowska [EZG z. 70, 2009 – *Park Paulinów*]

Źródło: "http://192.168.10.245/ezg/index.php/Park_Paulin%C3%B3w"

Kategorie: Urbanistyka i architektura | Geografia i przyroda

- Szukaj

▪ Widok

- Artykuł
- Dyskusja
- Tekst źródłowy
- Historia

▪ Osobiste

- Logowanie / rejestracja

▪ Narzędzia

- Linkujące
- Zmiany w dolinkowanych
- Prześlij plik
- Strony specjalne
- Wersja do druku
- Bezpośredni link

Informacje o Encyklopedii

- Tę stronę ostatnio zmodyfikowano 21:54, 30 lis 2009.